

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Tdo/80/2014
Identifikačné číslo spisu:	2511010884
Dátum vydania rozhodnutia:	28.01.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Milan Karabín
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:2511010884.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Milana Karabína a sudcov JUDr. Juraja Klimenta a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci proti obvinenému M. A. W. pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. a iné prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 28. januára 2015 v Bratislave dovolanie obvineného M. A. W. podané prostredníctvom obhajcu Mgr. Aleša Zollera, advokáta so sídlom ul. Považská č. 1980/4, Nové Mesto nad Váhom, proti rozsudku Krajského súdu v Trnave z 25. februára 2014 sp. zn. 3 To 133/2013 a rozhodol

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného M. A. W. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Obvinený M. A. W. bol rozsudkom Okresného súdu Piešťany z 24. septembra 2012 sp. zn. 1 T 164/2011 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave z 2. júla 2013 sp. zn. 3 To 132/2012 uznaný za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. a z prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1 Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

1/ dňa 13. 6. 2011 v čase o 22:00 hod. v Piešťanoch, na ulici Vážskej, v pohostinstve Kruhovka spod stola vedľa vchodových dverí odcudzil voľne odloženú dámsku koženkovú kabelku čiernej farby, v ktorej sa nachádzali telefón zn. Samsung SGH 800, rok výroby 2007, občiansky preukaz, kartička poisťovne VŠZP, bankomatová karta VÚB, 2 zväzky kľúčov a peniaze v hotovosti 15,-Eur, čím spôsobil O. A.kodu v celkovej výške 92,- Eur, pričom bolo zistené, že za obdobný čin bol v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý a to dňa 8. 4. 2011, kedy mu bola uložená bloková pokuta 30,-Eur, za priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších noviel preto, že dňa 8. 4. 2011 v čase o 20:15 hod. v pohostinstve Kruhovka na ul. Vážskej v Piešťanoch odcudzil zlatú retiazku v hodnote 200,-Eur,

a uvedeného konania sa dopustil napriek tomu, že trestným rozkazom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, č. k. 2T/133/2008 zo dňa 1. 7. 2010, právoplatným dňa 8. 10. 2010, bol uznaný vinným zo

spáchania prečinu krádeže podľa § 247 ods. 1 Trestného zákona a iné, pričom súd upustil od uloženia súhrnného trestu s poukazom na tresty uložené trestným rozkazom Okresného súdu Trnava, č. k. 6T/84/2006 z 20. 6. 2006, právoplatným dňa 20. 6. 2006 a trestným rozkazom Okresného súdu Trnava, č. k. 3T/62/2008 zo dňa 31. 7. 2008, právoplatným dňa 9. 8. 2008,

2/ dňa 7. 5. 2011 v obci Banka, na ulici J. Alexyho č. 27 prenechal L. G. ako zálohu za neuhradenú platbu jazdy na vozidle taxislužby elektrocentrálu značky Endres ESO 306 s motorom Honda v. č. GCAHT-1192992 VPN4, r. v. 2006 s tým, že po urovnaní dlhu zoberie elektrocentrálu späť, pričom túto si zapožičal dňa 6. 5. 2011 po predchádzajúcej telefonической dohode od O. L., ako konateľa spoločnosti B. Z. s. r. o., Z., prevádzka Piešťany, Bodona 6, s tým, že ju vráti do 8. 5. 2011, čím spoločnosti B. Z. s. r. o., Z., Hlohovecká 363/19, spôsobil škodu vo výške 800,- Eur.

Za to mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 20 mesiacov, so zaradením na jeho výkon do ústavu so stredným stupňom stráženia, pričom bol zrušený vo výroku o treste trestný rozkaz Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom z 5. 12. 2011 sp. zn. 1 T 129/2011 a podľa § 287 ods. 1 Tr. por. bola obvinenému uložená povinnosť nahradiť poškodenú O. A.kodu v sume 92,- Eur.

Tento rozsudok okresného súdu nadobudol právoplatnosť len vo výroku o vine a náhrade škody, keďže vo výroku o treste bol citovaný rozsudok okresného súdu vyššie uvedeným uznesením Krajského súdu v Trnave z 2. júla 2013 zrušený a vec vrátená Okresnému súdu Piešťany, aby ju v potrebnom rozsahu, pokiaľ išlo o otázku trestu, znovu prejednal a rozhodol.

Následným rozsudkom Okresného súdu Piešťany z 9. októbra 2013 sp. zn. 1 T 164/2011 bol obvinenému M. A. W. za vyššie uvedené trestné činy uložený podľa § 212 ods. 3 Tr. zák., § 37 písm. h/, písm. m/, § 38 ods. 4 Tr. zák. a § 42 ods. 1 Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 24 (dvaťasť) mesiacov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. bol mu uložený aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke na dobu 6 (šesť) rokov.

Súčasne bol týmto rozsudkom podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušený vo výroku o treste trestný rozkaz Okresného súdu Piešťany z 13. septembra 2013 sp. zn. 0T 51/2013 a všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. okresný súd týmto rozsudkom zaviazal obvineného uhradiť poškodenú O. A.kodu v sume 92,- Eur.

Tento rozsudok napadli odvolaním ako obvinený, tak aj okresný prokurátor.

Okresný prokurátor sa domáhal, aby bol obvinenému uložený samostatný trest odňatia slobody, lebo podľa neho nešlo o súbeh trestných činov, za ktoré bol obvinenému ukladaný súhrnný trest, ale o prípad obdobný recidíve. S poukazom na osobu obvineného, ktorý sa opakovane dopúšťa trestnej činnosti, pričom predchádzajúce odsúdenia nemajú na neho prevýchovný účinok, argumentoval, že obvinenému nebol uložený trest v súlade s ustanoveniami § 34 ods. 1 a 4 Tr. zák.

Obvinený sa odvolaním domáhal zníženia nepodmienečného trestu odňatia slobody a poukazoval aj na § 327 ods. 2 Tr. por., podľa ktorého ak bol napadnutý rozsudok zrušený len v dôsledku odvolania podaného v prospech obžalovaného, nemôže v novom konaní dôjsť k zmene rozhodnutia v jeho neprospech.

O týchto odvolaniach rozhodol Krajský súd v Trnave rozsudkom z 25. februára 2014 sp. zn. 3 To 133/2013 tak, že

I. podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 2 Tr. por. zrušil rozsudok okresného súdu z 9. októbra 2013 vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu a na základe § 322 ods. 3 Tr. por. rozhodol vo veci sám tak, že podľa § 212 ods. 3 Tr. zák., § 37 písm. h/, písm. m/ Tr. zák., § 38 ods. 4 Tr. zák. a § 42 ods. 1 Tr. zák. uložil obvinenému súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 20 (dvadsať) mesiacov, na výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom strázenia.

Súčasne podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. bol zrušený vo výroku o treste trestný rozkaz Okresného súdu Piešťany z 13. septembra 2013 sp. zn. OT 51/2013 a zároveň boli zrušené aj všetky rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad;

II. Podľa § 319 Tr. por. odvolanie okresného prokurátora zamietol.

Proti tomuto rozsudku Krajského súdu v Trnave podal obvinený M. A. W. prostredníctvom obhajcu dovolanie, a to z dôvodu § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por.

Obvinený argumentoval tým, že došlo k zásadnému porušeniu jeho práva na obhajobu, lebo ešte listom zo 6. decembra 2013 podal Okresnému súdu Piešťany žiadosť o zmenu obhajcu JUDr. Mešenca pre stratu dôvery. Napriek tomu sa na Krajskom súde v Trnave dňa 25. februára 2014 konalo verejné zasadnutie (chýbne uvádza hlavné pojednávanie), pričom sa konajúci súd s jeho žiadosťou o zmenu obhajcu nijako nevyrovnal a napriek tomu vydal dovolaním napadnutý rozsudok. Podotkol, že je zrejmé, že na uvedenom pojednávaní neboli jeho oprávnené záujmy nijako chránené.

Z uvedeného dôvodu navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 386 ods. 1 Tr. por. vyslovil, že bol porušený zákon a súčasne zrušil napadnutý rozsudok Krajského súdu v Trnave a aby mu prikázal vec v potrebnom rozsahu znovu prerokovať a rozhodnúť.

K dovolaniu sa vyjadril prokurátor Okresnej prokuratúry v Piešťanoch. Vo vyjadrení podrobne rozviedol postup okresného súdu pri ustanovovaní obhajcov pre obvineného a zrušovaní ustanovovania obhajcov, i náhradných obhajcov, v závislosti od toho, či v konaní pretrvával stav povinnej obhajoby z dôvodu § 37 ods. 1 písm. a/ Tr. por., podľa toho či v konkrétnom štádiu konania sa obvinený nachádzal vo výkone trestu odňatia slobody alebo bol po určitý čas na slobode. Obhajca JUDr. Peter Mešeneček bol obvinenému ustanovený 25. septembra 2013 a za jeho prítomnosti sa dňa 9. októbra 2013 konalo hlavné pojednávanie na okresnom súde a rovnako aj verejné zasadnutie dňa 25. februára 2014 na Krajskom súde v Trnave. Ani na jednom z nich obvinený do zápisnice neuviedol skutočnosť, že by došlo k strate jeho dôvery k obhajcovi, ktorý tam bol prítomný. Pokiaľ došlo k strate dôvery obvineného vo vzťahu k ustanovenému obhajcovi, mal obvinený v zmysle § 39 Tr. por. možnosť zvoliť si obhajcu tak, že by písomne splnomocnil obhajobou advokáta. Pritom nie je zrejmé, že by obvinený toto právo využil. Nedošlo preto k naplneniu dovolacieho dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por., a tak prokurátor navrhol dovolanie obvineného podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) preskúmal dovolanie obvineného M. A. W. a zistil, že dovolanie bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), v zákonnej lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1, ods. 3 Tr. por.), ale súčasne aj to, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 (§ 382 písm. c/ Tr. por.).

Podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. dovolanie možno podať ak zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu.

Čo sa týka namietaného porušenia práva na obhajobu, treba podotknúť, že by muselo ísť o zásadné porušenie tohto práva v zmysle § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por., aby sa ho mohol obvinený dovolávať svojim dovolaním, no dovolací súd nezistíuje takéto zásadné porušenie práva na obhajobu obvineného.

Za zásadné porušenie práva na obhajobu by bolo možné považovať, keby obvinený v prípadoch povinnej obhajoby obhajcu nemal a napriek tomu by sa v jeho veci konalo. Najvyšší súd však zisťuje, že vo všetkých štádiách predmetného konania, pokiaľ nastala skutočnosť zakladajúca povinnú obhajobu obvineného, obvinený obhajcu vždy mal. Zmeny nastávali podľa toho, že v určitých štádiách konania odpadli dôvody povinnej obhajoby a neskôr zase nastali. Zákon v otázke zabezpečenia práva na obhajobu obvinenému bol zo strany súdov vždy dodržaný.

Za porušenie práva na obhajobu nemožno považovať skutočnosť, že obvinený mal inú predstavu o spôsobe svojej obhajoby zo strany obhajcu a vyjadril to písomne, že chce iného obhajcu, že žiada o zrušenie ustanovenia obhajcu JUDr. Mešenca a žiada, aby mu bol ustanovený nový obhajca JUDr. Jozef Šimko.

Podľa § 43 ods. 1 Tr. por. zo závažných dôvodov môže byť ustanovený obhajca na svoju žiadosť alebo na žiadosť obvineného oslobodený od povinnosti obhajovania a namiesto neho zvolený alebo ustanovený iný obhajca. Iný obhajca môže byť obvinenému ustanovený aj vtedy, ak si ustanovený obhajca dlhodobo neplní svoje povinnosti.

Situácia predpokladaná vo vyššie citovanom ustanovení v danom prípade nenastala. Neboli zistené závažné dôvody, pre ktoré by mal byť ustanovený obhajca JUDr. Peter Mešenec oslobodený od povinnosti obhajovania obvineného.

Na verejnom zasadnutí krajského súdu dňa 25. februára 2014 bol prítomný ako obvinený M. A. W., tak aj jemu ustanovený obhajca JUDr. Peter Mešenec. Obvinený nenamietal prítomnosť tohto obhajcu a obhajca neavizoval taký stav vzájomnej nedôvery medzi ním a jeho klientom obvineným M. A. W., pre ktorú skutočnosť by bolo v rozpore so zákonom o advokácii naďalej obvineného obhajovať. Z tohto pohľadu má význam námietka prokurátora vo vyjadrení k dovolaniu, že v rámci odvolacieho konania krajského súdu na verejnom zasadnutí neboli vznesené také námietky k obhajobe, ktoré by zakladali dôvod na výmenu obhajcu.

Predstava obvineného, vyjadrená v jeho písomnom podaní, že jemu ustanovený obhajca nedostatočne obhajuje jeho záujmy, nie je dôvodom na to, aby súd ustanoveného obhajcu zbavil povinnosti obhajoby a namiesto neho ustanovoval iného obhajcu, pokiaľ reálne nie je na to preukázaný závažný dôvod, alebo že si ustanovený obhajca dlhodobo neplní svoje povinnosti.

Napokon obvinený vždy mohol v zmysle § 40 ods. 5 Tr. por. namiesto ustanoveného obhajcu zvoliť si sám iného obhajcu alebo mu ho mohla zvoliť iná oprávnená osoba uvedená v § 39 ods. 2 Tr. por. Preto tak, ako napísal list súdu, že chce, aby mu bol ustanovený a obhajoval ho JUDr. Jozef Šimko, mal dostatok času, aby od 6. decembra 2013, kedy zasielal list súdu, do rozhodovania odvolacieho súdu, obrátil sa písomne na tohto obhajcu a splnomocnil ho obhajobou, alebo aby požiadal jemu blízke osoby, predpokladané v § 39 ods. 2 Tr. por., aby mu tohto obhajcu zvolili a najneskôr na začiatku verejného zasadnutia odvolacieho súdu predložil splnomocnenie pre nového obhajcu. Inak bol predtým ustanovený obhajca povinný v zmysle § 43 ods. 3 Tr. por. plniť svoje povinnosti až do skutočného prevzatia obhajoby iným zvoleným obhajcom. Závažný dôvod na oslobodenie od povinnosti obhajovania ustanoveným obhajcom zistené neboli.

Dovolací dôvod uplatnený obvineným v dovolaní podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. najvyšší súd nezistil, a preto dovolanie obvineného podľa § 382 písm. c/ Tr. por. na neverejnom zasadnutí odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.